

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA

Tel. 972 22 50 44

www.cinematruffaut.com

a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

UN BLANCO, BLANCO DÍA

Hvítur, Hvítur Dagur

Islàndia, 2019

Direcció i guió: Hlynur Palmason

Intèrprets: Ingvar Eggert Sigurdsson,

Ída Mekkín Hlynisdóttir, Hilmir Snær

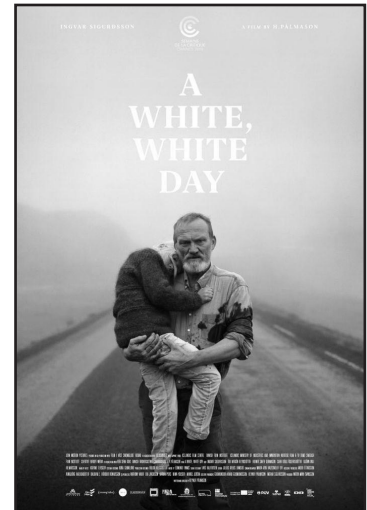
Guðnason, Sara Dögg Ásgeirsdóttir

Durada: 109 min.

Gènere: drama

Idioma: islandès

Data d'estrena: 26/06/20

La cicatrizació de les ferides

Rams, La mujer de la montaña, Corazón gigante, Sparrows... el llistat de pel·lícules islandeses que ha arribat a les nostres pantalles els darrers anys ha estat continu i demostra el moment dolç que viu la cinematografia del petit país nòrdic, que està estrenant als mercats europeus una quantitat extraordinàriament alta de pel·lícules en proporció als seus només 300.000 habitants. I aquesta setmana en la que reobren ja moltes sales del país i que es normalitza el número d'estrenes que arriben a les pantalles després d'aquests mesos d'aturada, curiosament coincideixen en aquest llistat dos nous films islandesos: *Oro blanco*, la nova pel·lícula de Grimur Hakonarson, el director de *Rams, el valle de los carneros* i *Un blanco blanco día*, el títol que estrenem aquesta setmana.

En la seva segona pel·lícula, el jove Hlynur Palmason es confirma definitivament com un dels grans valors del cinema islandès. Després de donar-se a conèixer amb *Winter brothers* el 2017 -guanyadora de premis a Locarno i Sevilla entre d'altres festivals-, *Un blanco blanco día* és la seva consagració després de ser un dels títols més aplaudits de la Setmana de la Crítica de Cannes 2019 i d'obtenir fa unes setmanes el Premi Talents al D'A Film Festival de Barcelona 2020. Amb aquesta segona obra, Palmason confirma una peculiar mirada, amb una gravetat i pes dramàtic que impregna la pantalla i amb una trama que, com ja passava a *Winter brothers*, explora de manera directa i immediata les relacions humanes en situacions d'asfixiant tensió.

L'inici del segon film de Palmason és especialment impactant. Sense desvetllar-ne res específic, podem comentar que té la capacitat d'introduir-nos sobtadament en les circumstàncies dramàtiques que tenyiran tota la història. Només amb dos plans, un en moviment i l'altre fixe, el director islandès ens proporciona la mínima informació contextual però alhora la percepció d'aquest esglai dramàtic que serà el fil conductor de la pel·lícula. A partir d'aquesta arrencada magistral, Palmason anirà desplegant tota l'arquitectura cinematogràfica que ja havia posat de manifest en el seu film anterior: una perfecta

simbiosi de l'entorn paisatgístic amb l'evolució d'uns personatges ferits. Una de les característiques del director islandès és la seva economia de mitjans. No hi ha res sobrer en la pel·lícula, que té una depuració tant a nivell de guió com de posada en escena, absoluta. En aquest sentit, els seus films són exigents amb l'espectador, que ha d'escrutar, observar i estar pendent dels detalls per copsar en tota la seva dimensió la forta càrrega emotiva d'uns personatges introspectius i incapaços d'alliberar els seus traumes.

Així doncs, *Un blanco blanco día* és la confirmació de Hlynur Palmason com una veu molt personal en el panorama del cinema islandès i europeu. És una obra sobre la catarsi, sobre la dificultat de reprendre la vida després d'una tragèdia, sobre el perdó i l'oblit, sobre l'amor intergeneracional. En definitiva, un film més preocupat de suggerir que de donar explicacions, i que permanentment busca la complicitat d'un espectador per complementar i reconstruir tot allò que hi ha en la història però que no veiem a la pantalla.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona